

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

EEN ONGEWONE KERSTMAN

Een kerstspel in één bedrijf

door

1880

Tjen Veulemans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1997
Nr. 2387

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EEN ONGEWONE KERSTMAN* op te voeren moet de naam van auteur *TJEN VEULEMANS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.
De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/
ISBN- 978- 90-385-

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames - 5 heren)

Pieter : 13 jaar

Marieke : 14 jaar

Paula : 38 jaar, mama

Jetje : 38 jaar, weduwe, vriendin van Paula

Bompa : 68 jaar, vader van Paula

Magda : 42 jaar, zus van Paula

Frans : 45 jaar, echtgenoot van Magda

Jef : 35 jaar, broer van Paula

Tine : 30 jaar, vrouw van Jef

Jos : 40 jaar, papa

DECOR

Een feestelijk gedekte tafel voor negen personen.

Een versierde kerstboom met stalletje. Er liggen reeds een paar geschenken onder de boom.

(Pieter versiert de kerstboom, Marieke en Paula dekken de tafel. We horen kerstmuziek op de achtergrond.)

PIETER : Waarom vieren we eigenlijk feest, mama?

MARIEKE : Ja. Dat vraag ik me ook af. We hebben toch geen enkele reden?

PAULA : Och kinderen. Ik weet het. Maar tante Magda en nonkel Jef hebben ons al zo dikwijls uitgenodigd. Daarbij, we kunnen niet blijven treuren om onze papa. Die trekt zich van ons ook niets aan.

PIETER : Dat mag je niet zeggen, mama. Je weet niet wat er met papa gebeurd is.

MARIEKE : Kom mama. We slaan er ons wel door. Je ziet wel: we zijn nu al veertien maanden en drie dagen zonder papa en toch komen we niets te kort.

PAULA : *(Zet zich en trekt Marieke naast haar.)* Kindje toch! Heb jij al die dagen geteld sedert papa weg is.

MARIEKE : Ja, mama. Ik mis hem heel erg. Waar zou hij toch zijn? Het is toch niet normaal, dat hij absoluut niets van zich laat horen?

PIETER : Ik haat papa! In het begin dacht ik dat het mijn schuld was dat hij nooit meer thuisgekomen is. Elke nacht dacht ik: waarom heb ik niet beter mijn best op school gedaan of waarom maakten Marieke en ik zo dikwijls ruzie of waarom kan ik niet beter voetballen, dan zou papa heel fier zijn op mij...

PAULA : *(onderbreekt hem)* Kom eens hier, grote kleine man. Hou daarmee op, wil je. Luistert nu eens goed alle twee. Dat papa verleden jaar op 22 oktober niet meer thuisgekomen is, heeft niets met jullie te maken. Horen jullie me? Niets, absoluut niets!

MARIEKE : Maar waarom, mama? Waarom?

PAULA : Eens komt er een dag dat we het antwoord zullen kennen. Tot dan moeten we geduldig zijn en er het beste van maken. Laten we papa in onze gedachten houden zoals we hem gekend hebben toen hij nog heel vrolijk was en ons altijd opnieuw deed lachen met zijn gekke fratsen.

PIETER : Ik wil niet! Ik wil niet!

PAULA : Lieve jongen. *(streelt zijn haren)* Het is kerstavond. Seffens is uw kameraad hier, nonkel Jef en uw favoriete tante, tante Tine. Ga maar naar boven, frist u een beetje op, draai een cassetje. Jij ook, Marieke.

MARIEKE : En jij, mama? Ga jij ook zo plotseling uit ons leven verdwijnen en ons alleen achterlaten?

PAULA : Gekke meid. Nooit, hoor je me, nooit laat ik jullie in de steek!

(Marieke en Pieter gaan naar hun kamer. De kerstmuziek wordt iets luider. Paula blijft op haar stoel zitten, al mijmerend en met een ietwat grimmig gezicht.)

JETJE : *(Komt op uit de keuken, heeft een wit schortje om.)* De kalkoen is bijna gaar, Paula. Ze ruikt heerlijk, al zeg ik het zelf.

PAULA : Dank je, Jetje. Ik heb me er even bij neergezet.

JETJE : *(gaat ook zitten)* Toch geen problemen met de kinderen?

PAULA : Nee. Goddank. Jij hebt het zelf ook niet gemakkelijk, hé Jetje, nu je alleen door het leven moet?

JETJE : Wat is 't verschil tussen een weduwe en een vrouw die door haar man verlaten is? Ik denk dat ze alle twee een rouwproces te verwerken hebben. Soms denk ik dat het verdriet van de verlaten vrouw nog scherper is dan dat van een weduwe.

PAULA : Waarom?

JETJE : Jij hebt nog zo veel meer onbeantwoorde vragen: wat is er gebeurd... hoe komt dit toch... waarom heb ik vroeger niets opgemerkt... ligt het aan mij... of aan de kinderen... of aan Jos... Is 't niet waar wat ik zeg, Paula?

PAULA : De nagel op de kop, Jetje. Wat niet belet dat jij toch ook een enorm verdriet te verwerken hebt in de fleur van je leven.

JETJE : Tijd brengt raad en misschien heelt vadertje tijd ook wel een beetje de scherpe kanten van de wonden. Weet je, ooit gaan wij beiden misschien eens terug op mannenjacht, zoals in de "good old days"?

PAULA : Ik bewonder je, Jetje. Je zult wel gelijk hebben.

JETJE : Laten we afspreken dat we beiden nog twintig jaar treuren en dat we ons dan elk een oude rijkaard zoeken.

PAULA : Afsproken. Tegen die tijd kan ik misschien al aan één van mijn kleinkinderen vragen of ik mee mag naar de "Bunker" of naar de "Farao".

JETJE : Of je daar oude rijkaards gaat vinden, dat is een andere vraag.

(Beiden lachen. Er wordt gebeld. Jetje wil naar de keuken.)

PAULA : Nee, nee. Blijf hier. Jij bent mijn eregaste vanavond.

JETJE : Goed, maar dan alleen op voorwaarde dat ik mee mag helpen in de keuken. Per slot van rekening ben jij de gastvrouw.

(Paula opent de deur. Bompa, Frans, Magda, Tine en Jef komen op, na Paula. Er worden pakjes onder de kerstboom gedropt.)

BOMPA : Dag kindje. Bedankt dat den oude ook mag meekomen. Fijn dat we nog eens zo een lekkere ouderwetse Kerst kunnen vieren. Er is toch kalkoen, hoop ik?

PAULA : Wees maar gerust, pa. Ze woog achttien kilo. Doet uw broeksriem maar los.

FRANS : Dag Paula. We zijn allemaal samen gekomen in één auto. Dus, zorg maar dat er genoeg vocht in huis is.

MAGDA : Dag zus. Ja, ze hebben me overhaald. Ik ben benoemd tot "Bob".

JEF : Hai, zusje. Kom hier, voor een kusje.

TINE : Hai, Paula. In plaats van bloemen hebben we een paar flesjes meegebracht, want die mannen hebben grootse plannen.

PAULA : Dat moest toch niet. Ge weet toch wel...

JEF : *(onderbreekt haar)* Tut tut. Magda is blij dat ze "Bobette" mag spelen en wij zijn blij dat ze het wilt spelen. We zullen eerst aan uw stock beginnen, voor we die van ons aanpakken.

PAULA : Mijn vriendin Jetje kennen jullie al wel, zeker?

(Jetje neemt de jassen aan.)

JEF : Waar zijn de teenagers?

PAULA : Ik heb ze even naar hun kamer gestuurd.

FRANS : Waarom? Problemen?

PAULA : Nee, niet echt.

MAGDA : Het is geen gemakkelijke periode voor de kinderen. Dat is begrijpelijk. Hoe was hun rapport?